

**МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE**

**ЕКОНОМІКА, ОБЛІК, ФІНАНСИ ТА ПРАВО В УМОВАХ
ГЛОБАЛІЗАЦІЇ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

**ECONOMICS, ACCOUNTING, FINANCE AND LAW IN THE
CONTEXT OF GLOBALIZATION: TRENDS AND PROSPECTS**

**Збірник тез доповідей
Book of abstracts**

**Частина 3
Part 3**

**12 вересня 2019 р.
September 12, 2019**

**м. Полтава, Україна
Poltava, Ukraine**

**МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL
CONFERENCE**

**ЕКОНОМІКА, ОБЛІК, ФІНАНСИ ТА
ПРАВО В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ:
ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

**ECONOMICS, ACCOUNTING, FINANCE AND
LAW IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION:
TRENDS AND PROSPECTS**

**Збірник тез доповідей
Book of abstracts**

**Частина 3
Part 3**

**12 вересня 2019 р.
September 12, 2019**

**м. Полтава, Україна
Poltava, Ukraine**

УДК 33
ББК 65

Економіка, облік, фінанси та право в умовах глобалізації: тенденції та перспективи:
збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції (Полтава, 12 вересня
2019 р.): у 3 ч. – Полтава: ЦФЕНД, 2019. – Ч. 3. – 71 с.

У збірнику тез доповідей представлено матеріали учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Економіка, облік, фінанси та право в умовах глобалізації: тенденції та перспективи» з:

Барановичский государственный университет
Белорусский государственный экономический университет
Вінницький науково-дослідний експертно-криміналістичний центр МВС України
Вінницький національний аграрний університет
Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ
ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана»
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
Державний університет інфраструктури та технологій
Дніпровський національний університет ім. Олеся Гончара
Донецький національний технічний університет
Донецький національний університет ім. Василя Стуса
Донецький юридичний інститут МВС України
Житлово-комунальний коледж Харківського національного університету міського господарства ім. О. М. Бекетова
Запорізький національний університет
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
Інститут економіки промисловості НАН України
Київський міжнародний університет
Київський національний торговельно-економічний університет
Київський національний університет ім. Тараса Шевченка
Київський національний університет технологій та дизайну
Коледж транспорту та комп'ютерних технологій ЧНТУ
Лодзинський університет
Львівський національний університет ім. Івана Франка
Львівський торговельно-економічний університет
Национальный центр законодательства и правовых исследований Республики Беларусь
Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут»
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»
Національний університет «Одеська юридична академія»
Національний університет біоресурсів і природокористування України
Національний університет кораблебудування ім. адм. Макарова
ННЦ «Інститут землеробства НААН»
ОАО «8 Марта»
Одеський національний морський університет
Полтавський університет економіки і торгівлі
Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника
Рівненський інститут слов'янознавства
Сумський державний університет
Сумський національний аграрний університет
Східноєвропейський національний університет ім. Лесі Українки
Тернопільський національний економічний університет
Тернопільський національний технічний університет ім. Івана Пулюя
Уманський державний педагогічний університет ім. Павла Тичини

**Університет державної фіскальної служби України
Університет економіки та права «КРОК»
Університет митної справи та фінансів
Харківський навчально-науковий інститут «Університет банківської справи»
Харківський національний університет будівництва та архітектури
Харківський національний університет внутрішніх справ
Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна
Херсонський державний університет
Херсонський національний технічний університет
Хмельницький національний університет
Чернівецький інститут ПрАТ «ВНЗ «МАУП»**

У збірнику тез доповідей висвітлюються результати наукових досліджень з актуальних питань економіки, обліку, фінансів та права.

Тематика конференції охоплює актуальні проблеми: економічної теорії та історії економічної думки; світового господарства і міжнародних економічних відносин; економіки та управління національною економікою; економіки та управління підприємствами; національної безпеки та оборони в умовах кризових явищ; економіки сільського господарства і АПК; екологічної економіки і сталого розвитку; економіки природокористування; підприємництва, торгівлі та біржової діяльності; інновацій та інвестиційної діяльності; демографії, економіки праці, соціальної економіки і політики; туризму та готельно-ресторанної справи; бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту; фінансів, банківської справи, страхування; математичних методів, моделей та інформаційних технологій в економіці; економічної кібернетики; маркетингу; менеджменту; логістики та транспорту; публічного управління та адміністрування; правового забезпечення державного управління та місцевого самоврядування; історії та теорії держави та права, філософії права; цивільного права та процесу, сімейного права, житлового права, міжнародного приватного права; господарського права та процесу; екологічного, земельного та аграрного права; адміністративного права та процесу, фінансового права, інформаційного права; кримінального права, кримінально-виконавчого права, кримінології, кримінального процесу, криміналістики.

Видання розраховане на науковців, викладачів, працівників органів державного управління, студентів вищих навчальних закладів, аспірантів, докторантів, працівників державного сектору економіки та суб'єктів підприємницької діяльності.

**ЗМІСТ
CONTENTS**

СЕКЦІЯ 18. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС SECTION 18. ECONOMIC LAW AND PROCESS	7
<i>Туровец М. В.</i> К ВОПРОСУ О КОНТРОЛЕ СО СТОРОНЫ ИНЖЕНЕРНОЙ ОРГАНИЗАЦИИ В ПРАВООТНОШЕНИЯХ, ВЫТЕКАЮЩИХ ПРИ СТРОИТЕЛЬСТВЕ ОБЪЕКТОВ	7
СЕКЦІЯ 19. ЕКОЛОГІЧНА ЕКОНОМІКА І СТАЛІЙ РОЗВИТОК SECTION 19. ECOLOGICAL ECONOMICS AND SUSTAINABLE DEVELOPMENT	9
<i>Тимошенко М. В.</i> НЕОИНДУСТРИАЛИЗАЦИЯ КАК ФАКТОР РОСТА	9
СЕКЦІЯ 20. МЕНЕДЖМЕНТ SECTION 20. MANAGEMENT	11
<i>Бондарь А. В., Обронова А. Н.</i> КАЧЕСТВО И ЦЕННОСТЬ ТРУДОВЫХ РЕСУРСОВ В ПРОЕКТАХ	11
<i>Лиходід Ю. К.</i> ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ	12
<i>Олійник О. В., Черчик Л. М.</i> СУЧАСНІ ФОРМИ ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ МЕНЕДЖМЕНТУ ОРГАНІЗАЦІЙ	13
<i>Рожко С. Ю.</i> СПЕЦИФИКА УПРАВЛЕНИЯ ВРЕМЕНЕМ В ПРОЕКТАХ ПРОТИВОДЕЙСТВИЯ ЧРЕЗВЫЧАЙНЫМ СИТУАЦИЯМ	14
<i>Хамаза М. С.</i> НАУКОВА ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВІ	15
<i>Харкевич И. С., Лебедевская А. В.</i> ОСНОВЫ УСПЕШНОГО ВЕДЕНИЯ ДЕЛОВЫХ ПЕРЕГОВОРОВ В СОВРЕМЕННОМ МЕНЕДЖМЕНТЕ	16
<i>Христова В. А.</i> СТРАТЕГІЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ НА ВІТЧИЗНЯНОМУ РИНКУ	18
СЕКЦІЯ 21. ЕКОЛОГІЧНЕ, ЗЕМЕЛЬНЕ ТА АГРАРНЕ ПРАВО SECTION 21. ENVIRONMENTAL, LAND AND AGRARIAN LAW	19
<i>Мартюк А. С.</i> ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПОВ'ЯЗАННІ З МОРАТОРІЄМ НА ОБІГ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ В УКРАЇНІ	19
СЕКЦІЯ 22. ЛОГІСТИКА ТА ТРАНСПОРТ SECTION 22. LOGISTICS AND TRANSPORT	21
<i>Токман Д. А.</i> SMART CITY	21
<i>Потапова Н. А.</i> ЕКОНОМЕТРИЧНА ОЦІНКА ВПЛИВУ ЦІНИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР НА СТРУКТУРУ ЛОГІСТИЧНИХ КАНАЛІВ	22

<i>Цыркина Е. М.</i> РОЛЬ ИНТЕРМОДАЛЬНОГО ТРАНСПОРТА В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ	23
СЕКЦІЯ 23. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ ЕКОНОМІКОЮ SECTION 23. ECONOMICS AND MANAGEMENT OF THE NATIONAL ECONOMY	26
<i>Брояка А. А.</i> ОСОБЛИВОСТІ СПОЖИВАННЯ ТОВАРІВ ТА ПОСЛУГ В СУЧАСНІЙ ЕКОНОМІЦІ	26
<i>Гридовий Ю. А.</i> ПРЕВЕНТИВНІ ЗАХОДИ ПРАЦІВНИКІВ ФІНАНСОВИХ ОРГАНІВ З НЕДОПУЩЕННЯ УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ЄСВ СУБ'ЄКТАМИ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УКРАЇНИ	28
<i>Мельник В. В.</i> ИНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПИТАЛ ТА ЙОГО СУТНІСТЬ	30
<i>Салтанова О. С.</i> ФОРМУВАННЯ ЦІЛЕЙ РЕГУЛЮВАННЯ МУНІЦИПАЛЬНИХ КОМУНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ ПРИРОДНИХ МОНОПОЛІСТІВ	32
<i>Швед О. М.</i> СТРАТЕГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПІДПРИЄМСТВ РЕАЛІЗАТОРІВ ГАЗУ	33
СЕКЦІЯ 24. ІННОВАЦІЇ ТА ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ SECTION 24. INNOVATIONS AND INVESTMENT ACTIVITIES	35
<i>Гарбар В. А.</i> СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ	35
<i>Гарбар Ж. В.</i> ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК АГРАРНОГО СЕКТОРА УКРАЇНИ	36
<i>Грабовська І. В.</i> ЗАСТОСУВАННЯ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ В УПРАВЛІННІ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ	38
<i>Лях І. І.</i> ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	40
СЕКЦІЯ 25. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, СІМЕЙНЕ ПРАВО, ЖИТЛОВЕ ПРАВО, МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО SECTION 25. CIVIL LAW AND PROCEDURE, FAMILY LAW, HOUSING LAW, INTERNATIONAL PRIVATE LAW	42
<i>Савицький А. Я.</i> ПРОФЕСІЙНИЙ УПРАВІТЕЛЬ БАГАТОКВАРТИРНИМ ЖИТЛОВИМ БУДИНКОМ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД	42
СЕКЦІЯ 26. ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА SECTION 26. HISTORY AND THEORY OF STATE AND LAW, PHILOSOPHY OF LAW	44
<i>Дадашова Т. Х.</i> ВПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ НА ВИЩУ ОСВІТУ В УКРАЇНІ	44

встановлення нерівномірності. Держава може надати рівні права, але їх ефективне використання – це основне завдання активного розвитку харчової промисловості.

Створивши сприятливі умови для діяльності всіх, без виключення, складових харчової галузі можна дійти основного принципу сучасного соціально-економічного розвитку – цілеспрямованості інноваційного розвитку, який здійснюється на основі поставлених завдань та ефективної їх реалізації. Отже, на даному етапі інноваційного розвитку харчової промисловості важливим має бути реалізація зазначеного принципу та вирішення проблем, які виникають під час впровадження та використання інноваційних процесів у харчовій промисловості України за для здійснення і реалізації державних програм сталого розвитку.

Реалізація розглянутої моделі управління інноваційного розвитку харчової промисловості дозволить досягти кінцевої мети управління інноваційним розвитком галузі, а саме зосередити увагу на підвищенні стійкості до макроекономічних змін та глобальних викликів в рамках парадигми сталого розвитку.

Перспективами інноваційного розвитку підприємств харчової промисловості повинні стати: зростання продуктивності факторів виробництва; гарантування високої якості продукції (удосконалення законодавства, реформа системи державного контролю за безпечністю та якістю продукції, забезпечення безпеки при виробництві харчових продуктів); виробництво органічної продукції; ефективне державне управління; ініціювання створення науково-дослідницьких програм.

Список літератури

1. Завгородня Н.В. Інноваційна стратегія розвитку харчової промисловості регіону. Економічний простір регіону в інтеграційній стратегії розвитку: колективна монографія / під ред. М.П. Бутка. Київ: Кондор-Видавництво, 2016. С. 350–359.

2. Крисанов Д.Ф., Бужинська К.О. Харчова промисловість України в контексті розвитку національної інноваційної системи. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2009. № 5. С. 58–66.

УДК 330.341.1

Гарбар Ж. В.

д. е. н., доцент,

професор кафедри аграрного менеджменту,
Вінницький національний аграрний університет

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК АГРАРНОГО СЕКТОРА УКРАЇНИ

Сутність інноваційної діяльності в аграрному секторі економіки полягає у розробці і впровадженні в аграрне виробництво прогресивних методів ведення господарства, в основі яких лежать методи ефективного виробництва продукції, застосуванні нового покоління техніки, використанні нової кадрової політики з врахуванням накопиченого наукового та інноваційного потенціалу.

Для аграрних підприємств запровадження інновацій у виробництво – це передусім: впровадження нових технологій виробництва сільськогосподарської продукції; застосування нових, більш продуктивних порід у тваринництві та нових сортів рослин, більш продуктивних і стійкіших до хвороб та несприятливих до природно-кліматичних проявів; використання біотехнологій, які дають змогу отримати більш якісні, корисні продукти, що мають оздоровчий та профілактичний ефект; застосування нових технічних засобів та технологій обробітку ґрунту, очистки і зберігання сировини; застосування енергозберігаючих технологій, застосування екологічних інновацій, які відповідно дають змогу збільшити врожайність, продуктивність, мінімізувати витрати та гарантувати безпеку навколишнього середовища.

Особливості інноваційної діяльності в агропромисловому виробництві: різноманітність сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки, вагома різниця в технологіях їх виробництва; значна диференціація окремих регіонів країни за агротехнологічними умовами виробництва; залежність використовуваних у сільському господарстві технологій

від природних умов; розпорошеність сільськогосподарського виробництва на значній території; велика різниця в періодах виробництва окремих видів сільськогосподарської продукції; відособленість сільськогосподарських товаровиробників від наукових установ, що займаються виробництвом науково-технічної продукції; відсутність організаційно-економічного механізму передачі досягнень науки сільськогосподарським товаровиробникам.

Наразі доцільно виділити основні характеристики сучасного етапу інноваційного процесу в аграрних підприємствах: порівняно високий рівень інноваційної активності, взаємообумовленість ступеня інноваційної активності підприємства та його прибутковості, диверсифікація напрямів інноваційної діяльності ефективних підприємств, домінування імпорتنих зразків у структурі новітньої спецтехніки, абсолютне переважання власних коштів підприємств серед джерел фінансування інновацій, низький рівень використання підприємствами інституційних джерел інформації щодо інноваційних розробок, недостатня наявність позитивних ефектів для довкілля від впровадження агроінновацій [1].

Головною причиною гальмування інноваційного розвитку аграрних підприємств в Україні є брак фінансових ресурсів. Проте існує ряд інших причин таких, як: спад платоспроможного попиту на вітчизняну продукцію з боку держави та підприємницького сектору, непривабливість вітчизняних підприємств для іноземних інвесторів через невміння держави фінансово грамотно спрямувати грошові потоки, негативний вплив інфляційних процесів, високі відсоткові ставки за банківські кредити, неплатоспроможність замовників, економічний ризик, недосконала нормативно-правова база регулювання інноваційної діяльності, яка є фрагментарною, нецілісною і суперечливою та інші економічні та політико-правові проблеми.

Інноваційний розвиток національного АПК необхідно розглядати як стратегічне завдання, а всі заходи, що передбачають досягнення цього завдання, як пріоритетні.

Серед напрямів інноваційного розвитку аграрного сектора можна виділити: створення та впровадження у виробництво високопродуктивних сортів і гібридів сільськогосподарських культур, нових порід тварин і птиці; стимулювання агроекологічної діяльності, зокрема, розвитку альтернативного органічного агровиробництва; формування високоосвічених професійних кадрів [2]. Однак слід зазначити, що перспективні напрями й характер здійснення інноваційних процесів в аграрному секторі залежать від державної аграрної політики країни.

Пріоритетним напрямом інноваційної діяльності є впровадження найбільш перспективних агротехнологій задля підвищення продуктивності виробництва з метою зниження витрат на одиницю продукції та зміцнення її конкурентоспроможності на внутрішньому і світовому ринках.

Наразі в аграрному секторі набуває поширення інноваційна стратегія довгострокового розвитку на засадах зрівноваженого розвитку (більш відома як стійкий розвиток (Sustainable development), яка є загальною концепцією щодо необхідності встановлення балансу між задоволенням сучасних потреб і захистом інтересів майбутніх поколінь, включаючи їх потребу в безпечному і здоровому довкіллі. Ця концепція зумовлена виникненням нового виду інновацій – екоінновації.

До них належить виробництво екологічно чистої продукції, використання технологій – «дружніх» до довкілля, ресурсозберігаючих технологій виробництва, концепція управління «зелений офіс», концепція «екоефективності», модель «чисте виробництво», новий системний екологічний дизайн і спеціальне маркування продукції, що забезпечують високий рівень екологічної безпеки виробництва, продукції та послуг при одночасному зміцненні конкурентних позицій бізнесу.

На впровадження екоінновацій на підприємствах впливають різноманітні чинники, які одночасно як перешкоджають, так і сприяють їх розвитку, зокрема такі, як:

– організаційно-економічні: нестача інвестиційних ресурсів для фінансування інноваційних проектів, відсталість матеріальної і науково-технічної бази, відсутність резервних потужностей, домінування спрямованості економічних інтересів підприємця на звичайне виробництво;

- фінансово-кредитні: недоступність фінансових ресурсів, недосконалість системи оподаткування інноваційної діяльності, існуючі високі відрахування з фонду оплати праці;
- політико-правові: мінливість і нестабільність законодавчої бази, існування обмежень з боку податкового, патентно-ліцензійного законодавства;
- управлінські: недосконала структура управління, переважання вертикальних потоків інформації, орієнтація виробників на вже існуючі ринки та короткострокову окупність інвестицій, неузгодженість інтересів учасників інноваційних процесів;
- соціально-психологічні: острах і опір змінам, що можуть спричинити негативні наслідки для колективу підприємства, небажання змінювати існуючі способи виробництва, робочі місця, поведінку та традиції, невизначеність.

На нашу думку, застосування екоінновацій в аграрному секторі, які дають змогу краще використовувати первинні природні ресурси, безумовно, поліпшить екологічну ситуацію у сільських регіонах, сприятиме формуванню стійких мережевих структур з підтримки й просування передового досвіду в галузі екоефективності, збереженню і створенню нових робочих місць, підвищенню якості життя населення.

Широке впровадження інновацій в аграрному секторі сприятиме зростанню продуктивності праці, економії різних видів ресурсів, скороченню витрат і зниженню собівартості аграрно-продовольчої продукції, нарощуванню обсягів і підвищенню ефективності аграрного виробництва.

Список літератури

1. Інноваційна Україна 2020 : національна доповідь / За заг. ред. В.М. Гейця та ін. Київ : НАН України, 2015. 336 с.
2. Саблук П. Т., Месель-Веселяк В. Я., Федоров М. М. Аграрна реформа в Україні (здобутки, проблеми і шляхи їх вирішення). *Економіка АПК*. 2013. № 12. С. 3 – 13.

УДК 330.341.1

Грабовська І. В.

здобувач кафедри економіки, менеджменту та адміністрування,
Хмельницький національний університет

ЗАСТОСУВАННЯ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ В УПРАВЛІННІ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ

Аналіз тенденцій розвитку світової та національної економік доводить про необхідність підвищення рівня конкуренції, що пов'язано з впровадженням підприємствами надбань інноваційної парадигми розвитку, яка потребує постійного удосконалення форм та методів управління, модернізації виробничих потужностей і технологій виробництва, оновлення продукції.

Економічні процеси, що відбуваються в останні роки, поставили підприємства машинобудування України в нові умови існування. Ускладнилося виробництво продукції, а також її реалізація: на внутрішньому ринку через ввіз імпортової продукції і різке зниження платоспроможного попиту, на зовнішньому ринку – унаслідок низької конкурентоспроможності продукції українських підприємств, відсутності сертифікатів на продукцію і систему якості [3]. Забезпечення конкурентоспроможності вітчизняної машинобудівної продукції вимагає від підприємств упровадження інновацій, зокрема оновлення технологічного обладнання, яке було б більш енергоощадним і дозволяло виробляти високотехнологічну продукцію.

Визначення пріоритетів у запровадженні інновацій на промислових підприємствах, в історичному ракурсі, дозволило виділити сім етапів їх еволюції (машина індустрія, автоматизація виробництва, реорганізація і реструктуризація, масштабне впровадження результатів науково-технічного прогресу (НТП), новаторство як масове освоєння знань, поєднання НТП та інноватики, нові підходи і моделі формування систем управління підприємством). Їх аналіз та дослідження теоретичного базису закономірностей